

2001-1690-LII-24
2008-1882-VIII-40

AANGETEKEND

Directie en bestuur van VluchtelingenWerk
Nederland
Postbus 2894
1000 CW AMSTERDAM

MR. P.C. VAN AS

MR. R.P.E. HALFENS

MR. A.R. VAN ROO

MR. DRS. P.B.PH.M. BOGAERS

MR. L.A.T. HOL

PROF. MR. G.J.H. VAN HOOF

* MW. MR. F.T. VAN BENTUM

MR. DRS. M.H.G. PLIEGER

MW. MR. M.G. HELMICH

MR. H.W. KOMPAGNE

* MW. MR. A.M.L. VAN AS

MW. MR. M. GRUITERS

MR. M. MOS

MR. J. DE WREDE

MR. M.J.W. VAN OSCH

MR. J.J. POPPE
Advocaten

* vFAS-scheldingsbemiddelaars

Nieuwegein, 16 november 2012

Inzake

Oprichting fonds voor slachtoffers van artikel 1F-politiek in Nederland

Ons kenmerk

2001-1690-LII-24/MvdB en 2008-1882-VIII-40/MvdB

E-mail

mvandenbroek@vanasadvocaten.nl

Telefoon

030-7555544 (secr.)

Uw kenmerk

Geachte Mevrouw/Mijnheer,

Gaarne leg ik de volgende problematiek aan U voor.

Zoals bekend, voert Nederland een uiterst restrictief overheidsbeleid tegen asielaanvragers. Veel personen raken uitgeprocedeerd terwijl de grondslag voor toekenning van een vluchtelingenstatus niet is verdwenen, te weten gegronde reden tot vrees voor vervolging.

Ik ga niet in op de communicatieve problemen die hieraan ten grondslag liggen binnen de IND en binnen de advocatuur.

Ik vraag Uw aandacht voor de problematiek van personen, op wie artikel 1F Vluchtelingenverdrag van toepassing is verklaard. Blijkens bijgaand artikel uit de rondschrijfbrief van het IOM van **oktober/november 2012** door mevrouw Joke Reijven en heer Joris van Wijk, **pagina 26 en volgende (2001-1690-LII-19, 19b)**, bevinden zich minstens 240 uitgeprocedeerde asielaanvragers in Nederland, van wie minstens 45% niet kunnen worden teruggestuurd vanwege alsdan bestaande strijd met artikel 3 van het EVRM ("*Niemand zal worden onderworpen aan marteling danwel enige andere vorm*

van vernederender behandeling of bestraffing". Zie pagina 27 van dit artikel, rechterkolom.

De gevolgen van dit beleid worden in dit artikel beschreven op pagina 27 en volgende:

"Leven in limbo".

Dit geldt ook voor de cliënten, die ik bijsta. Zonder het recht om te mogen werken en een eigen inkomen te verdienen, kunnen zij niet overleven. Zij worden geacht zich te kunnen redden zonder onderdak, voedsel, kleding, medische verzorging en alles wat te maken heeft met artikel 2 EVRM om een menswaardig leven mogelijk te maken.

Zoals bekend, mensen zijn geen planten en kunnen niet overleven door middel van koolzuurassimilatie. Plat gezegd, gaat het erom dat volgens de Nederlandse autoriteiten deze mensen mogen creperen. In alle opzichten, ook juridisch, is zulks onduelbaar.

Echter, niemand in Nederland komt er tot dusverre op – voor zover bekend – om langs georganiseerde weg het overleven van deze mensen mogelijk te maken.

Mijns inziens is de tijd rijp voor een nieuw initiatief. Een dergelijk initiatief zou mijns inziens mogen worden verwacht van VluchtelingenWerk Nederland.

Gaarne wil ik U in overweging geven te komen tot een fonds, een stichting, waaraan mensen hun financiële bijdragen kunnen geven, teneinde het mogelijk te maken dat personen, om wie het hier gaat, en hun gezinnen, kunnen overleven. Het gaat daarbij om bekostiging van primaire levensvoorwaarden, zoals huur, energiekosten, kleding, voedsel en medische verzorging en onderwijs.

Ik heb tot in hoogste instantie getracht tot en met de Centrale Raad van Beroep juridisch af te dwingen, dat de overheid blijft instaan voor de opvang en betaling van de kosten van levensonderhoud van enige van deze groep

personen. Dat is volledig op niets uitgelopen. Juridisch is er geen enkel soelaas meer voor deze groep van mensen. Noch het COA, noch gemeenten bij uitvoering van de Wet maatschappelijke ondersteuning en/of allereerst de Wet Werk en Bijstand, achten zich verantwoordelijk voor de maatschappelijke opvang van deze mensen.

Om deze redenen wend ik mij tot U. Ik ben zelf niet bij machte een dergelijk fonds op te richten en ben volledig afhankelijk van Uw initiatieven.

In een tijd, waarin "vreemdelingen", "uitgeprocedeerde asielzoekers" en wie niet ook zonder papieren als illegaal wordt bestempeld en als zodanig zich schuldig maakt bij verblijf in Nederland aan een misdrijf, is het uitermate nodig dat er particuliere initiatieven worden genomen om deze mensen in bescherming te nemen.

Andere illegalen buiten de groep van artikel 1F-personen verdienen ook bovengenoemde individuele, georganiseerde civiele bescherming, maar de groep van mensen die vallen onder artikel 1F Vluchtelingenverdrag zijn absoluut de dupe van een falend juridisch stelsel, dat erop is gericht mensen de bescherming te onthouden die het internationale strafrecht hen behoort te bieden en zijn willens-en-wetens door Nederland gedupeerd, waarbij ook artikel 12 Strafvordering en verzoeken tot het overgaan tot vervolging tot niets leiden, omdat volgens het Gerechtshof in Den Haag een dergelijke procedure niet bedoeld is "*om mensen van alle blaam te zuiveren*", zoals ik onlangs heb mogen meemaken bij beschikking artikel 12 Strafvordering van **17 oktober 2012** onder kenmerk **K11/0301**, gepubliceerd op de website www.tekenvoorrechtvaardigheidinnederland.nl met toestemming van mijn cliënt, de heer Naibzay, één van de cliënten om wie het gaat. Als advocaat behartig ik momenteel de belangen in dit opzicht van vier verschillende cliënten. De gezondheidsschade en andere schade valt niet te begroten, nog los van de hierboven aan de orde gestelde problematiek.

In het verleden heb ik meerdere verzoeken gedaan aan VluchtelingenWerk Nederland, die met respect zijn ontvangen.

Gaarne verzoek ik U mij schriftelijk te laten weten hoe U dit verzoek tot het instellen van een fonds beoordeelt en hoe U hiermee omgaat. Mag ik Uw antwoord ontvangen binnen een termijn van twee maanden na heden?

Daarvoor ben ik U erkentelijk.

Met vriendelijke groet
en hoogachting,

C.C.

P.B.Ph.M. Bogaers